

РЕШЕНИЕ

№ 7604

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10877** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от "Пепко България" ЕООД, чрез адв. Й. Д., срещу Заповед № 562/26.06.2024 г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

С оспорената заповед е забранено на „Пепко България“ ЕООД при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно предишната цена на предлагани за продажба стоки /в това число украсение за стена - макраме цвят, артикулен № 33697801; спортен панталон за момче, артикулен № 35391803; блуза за момиче със ръкав, артикулен № 33254307; клин за момиче, артикулен № 34364012; клин за момиче, артикулен № 34363311, чорапи за момиче 23-26, артикулен № 34035901; дамска блуза с ръкав, артикулен № 34732110/ в направено съобщение за намаление на цените, като на етикетите им посочва по-висока предишна цена от реално установената, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща), във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

С жалбата се поддържа, че административният акт е незаконосъобразен, като се твърди, че е издаден в противоречие с материалния закон и неговата цел, както и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила поради нарушение на изискванията относно формата на акта и на процедурата по издаването му. Оспорват се изводите на административния орган, че е осъществена

нелоялна търговска практика, като се поддържа, че не са налице изискуемите елементи от фактическия състав на нелоялната търговска практика.

По изложените в жалбата съображения се претендира отмяната на оспорената заповед, както и присъждане на сторените по делото разноси.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите, представя административната преписка, като не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебното заседание.

Софийската градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Пепко България“ ЕООД е търговец по смисъла на § 13, т.2 от ДР на ЗЗП.

Административното производство е образувано по постъпил в РД М. при КЗП сигнал от потребител с вх. № М-03-94/16.02.2024г. Във връзка с постъпилия сигнал на 01.03.2024г. е извършена проверка от служители на РД М. при КЗП в магазин "П. К." в [населено място], [улица], стопанисван от "Пепко България" ЕООД, за резултатите от която е съставен констативен протокол с № К-2716800 от 01.03.2024г.

Видно е от съставения констативен протокол, че в хода на проверката е установено, че търговецът е изложил за продажба в търговската зала на обекта различни видове стоки, като на етикетите им е поставена предишна цена, която е зачертана, а до нея чрез допълнително залепен червен етикет е записано "след намаление" и обявена нова намалена цена в български лева. Описани са етикетите на седем от стоките, предлагани на намалени цени, както следва: 1. украшение за стена /макраме цвят/ - предишна зачертана цена: 20 лв., нова намалена цена - 10 лв., артикулен № 33697801; 2. спортен панталон за момче - предишна зачертана цена: 8 лв., нова намалена цена: 4 лв., артикулен № 35391803; 3. блуза за момиче със ръкав - предишна зачертана цена: 8 лв., нова намалена цена: 6 лв., артикулен № 33254307; 4. клин за момиче - предишна зачертана цена: 5,50 лв., нова намалена цена: 2,50 лв., артикулен № 34364012; 5. клин за момиче - предишна зачертана цена: 5,50 лв., нова намалена цена: 2 лв., артикулен № 34363311, 6. чорапи за момиче 23-26 - предишна зачертана цена: 2,50 лв., нова намалена цена: 0,80 лв., артикулен № 34035901; 7. дамска блуза с ръкав - предишна зачертана цена: 10 лв., нова намалена цена: 8 лв., артикулен № 34732110. Установено е, че на входната витрина на обекта търговецът е поставил съобщение за намаление на цените на стоки, като е поставил табела, върху която е записано: „Частично намаление до - 50% 01.02. - 29.02.2024г. Намалението важи за обозначените с червен етикет артикули от следните сектори: "Текстилни дрехи", "Детски и бебешки стоки" и "Стоки за дома".

Проверяващите са констатирани, че по време на проверката на 01.03.2024г. съобщението за намаление на цените е с изтекъл срок, тъй като е за периода от 01.02. до 29.02.2024г., а за гореописаните стоки, изложени за продажба в обекта с обявени намалени цени, не е поставено друго съобщение за намаление на цените, което да е валидно към датата на проверката. Като неразделна част от протокола са приложени и изготвените от проверяващите снимки на гореописаните стоки, етикетите им и местоположението им в залата.

Изискано е представяне на справка от системата на търговеца на какви цени са предлагани за продажба описаните в протокола стоки за периода от 01.02. до 29.02.2024г. и за периода от 02.01. до 31.01.2024г., както и извадка за извършени

продажби на стоките за същите периоди.

Представена е справка, заведена в КЗП с вх. М-03-94/07.03.2024г., съдържаща история на цените и справка за продажбите, видно от която стоките са предлагани за продажба на намаление, както следва: 1. Украшение за стена /макраме цвят/, артикулен № 33697801, предлагана за продажба на намаление за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 10 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 10 лв. Търговецът е представил копия от фискални бонове за посочената стока, от които е видно, че на 24.02.2024г. и на 28.02.2024г. са извършени продажби на по 1 бр. Макраме цвят, арт. № 33697801, сума за плащане: 10 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 27.12.2022г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 10 лв.; 2. Спортен панталон за момче, артикулен № 35391803, е предлаган за продажба на намаление за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 4 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 4 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 24.12.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена от 4 лв.; 3. Блуза за момиче със ръкав, артикулен № 33254307, е предлагана за продажба на намаление за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 6 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 6 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 22.06.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 6 лв.; 4. клин за момиче, артикулен № 34364012, е предлаган за продажба за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 2,50 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 2,50 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 24.12.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 2,50 лв.; 5. Клин за момиче, артикулен № 34363311, е предлаган за продажба на намаление за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 2 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 2 лв. Търговецът е представил копия от фискални бонове за посочената стока, от които е видно, че на 17.04.2024г. и на 28.02.2024г. са извършени продажби на по 1 бр. от посочената стока - клин за момиче, арт. № 33697801, със сума за плащане: 2 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 24.12.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 2 лв.; 6. Чорапи за момиче, артикулен № 3403901, са предлагани за продажба за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 0,80 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 0,80 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е намалил цената на стоката, е 24.12.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 0,80 лв.; 7. Дамска блуза с ръкав, артикулен № 34732110, е предлагана за продажба за периода 02.01.2024 г. – 31.01.2024г. на цена от 8 лв., за периода 01.02.2024г. – 29.02.2024г. на цена от 8 лв. В колона б „Дата на влизане в сила на промяна на цената“ на предоставената от търговеца таблица „Списък с намалени продукти“ е посочено, че датата, на която е

намалил цената на стоката, е 10.10.2023г., т.е. от тази дата стоката се предлага за продажба на цена 8 лв.

Установява се от представеното извлечение от протокол № 11 от проведено на 31.05.2024г. заседание на КЗП, че комисията е разгледала докладна записка № М-03-94/05.04.2024г. и е приела единодушно решение по т. 6.1, че „Пепко България“ ЕООД при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща), във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68в ЗЗП.

Въз основа на констатациите, обективирани в съставения констативен протокол, и така взетото решение е издадена и оспорваната в настоящото производство Заповед № 562 от 26.06.2024 г. на председателя на КЗП, с която на „Пепко България“ ЕООД е забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно предишната цена на предлагани за продажба стоки /в това число украшение за стена - макраме цвят, артикулен № 33697801; спортен панталон за момче, артикулен № 35391803; блуза за момиче със ръкав, артикулен № 33254307; клин за момиче, артикулен № 34364012; клин за момиче, артикулен № 34363311, чорапи за момиче 23-26, артикулен № 34035901; дамска блуза с ръкав, артикулен № 34732110/ в направено съобщение за намаление на цените, като на етикетите им посочва по-висока предишна цена от реално установената, по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл. 1 (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща), във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68в от Закона за защита на потребителите.

Заповедта е подписана за председател на КЗП от Ц. Л. – член на КЗП, при условията на заместване съгласно Заповед № 518/24.06.2024г., представена по делото за доказване компетентността на издателя на акта / л. 116 от делото/.

Оспорената заповед на председателя на КЗП е издадена на основание чл. 68л, ал. 1 във връзка с чл. 68в във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от Закона за защита на потребителите, като в мотивната ѝ част е посочено, че от събраните по преписката доказателства се установява по несъмнен начин, че в периода от 01.02.2024г. до 29.02.2024г. търговецът „Пепко България“ ЕООД в търговски обект в [населено място], [улица], е предлагал за продажба седем вида стоки – украшение за стена - макраме цвят, артикулен № 33697801; спортен панталон за момче, артикулен № 35391803; блуза за момиче със ръкав, артикулен № 33254307; клин за момиче, артикулен № 34364012; клин за момиче, артикулен № 34363311, чорапи за момиче 23-26, артикулен № 34035901; дамска блуза с ръкав, артикулен № 34732110, за които е направил съобщение за намаление на цените им за периода от 01.02.2024г. до 29.02.2024г., като на поставените етикети с валидна цена за този период е посочил по-висока предишна цена от реално установената. Изложени са мотиви, че търговецът е предоставил невярна и подвеждаща информация за предишна цена на посочените стоки. Прилагането на тази търговска практика има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването ѝ. При тези съображения органът е приел, че търговецът използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в ЗЗП.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.07.2024г., видно от представения по делото констативен протокол № К-2773194, а жалбата е подадена по електронен път чрез административния орган на 16.07.2024г. /л. 11 от делото/.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ, и решение по т. 6.1 от протокол № 11 от 31.05.2024г., с което КЗП е установила, че търговецът при упражняване на своята дейност използва нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Актът е в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на ЗЗП не предвиждат различни изисквания от установените в чл. 59 АПК. Заповедта е издадена в писмена форма, посочени са както фактическите, така и правните основания за издаването ѝ, което осигурява възможност на жалбоподателя да разбере волята на административния орган и да организира адекватно защитата на правата и интересите си. Мотивите на административния акт, като единство от фактическите и правни основания за издаването му, имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма. В случая са налице ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановената забрана за използване на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Противно на изложеното в жалбата, не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Неоснователно се явява възражението, че жалбоподателят не е уведомен за образуването на административно производство по издаване на процесната заповед, което нарушение му е попречило своевременно да се запознае с позицията на административния орган, да представи доказателства и да вземе отношение по констатираните факти и е довело до ограничаване на процесуалните права и правото на защита на дружеството.

Установява се от приетите по делото писмени доказателства, че административното производство е образувано в съответствие с чл. 68л, ал. 4, предл. 2 ЗЗП. За изясняване на фактите длъжностни лица на Комисията са извършили проверка на търговски обект на жалбоподателя, находящ се в [населено място], [улица], и са съставили констативен протокол № К-2716800 от 01.03.2024г, в който са обективирани установяванията им от проверката. Констативният протокол е подписан от К. К. К., като представител на дружеството. Във връзка с констатациите на проверяващите и с

цел да се установи посочена ли е от търговеца реалната цена на стоките, предлагани за продажба на намаление, и спазени ли са разпоредбите на ЗЗП е представена изисканата справка, съдържаща история на цените и справка за продажбите на проверените стоки.

Резултатите от извършената проверка са обсъдени от КЗП, която е приела единодушно решение по т. 6.1 от протокол № 11 от 31.05.2024г., че жалбоподателят използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП - съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща. Въз основа на това решение е издадена и оспорената заповед, с която на „Пепко България“ ЕООД е наложена забрана при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 ЗЗП. Отделно от горното, дори и дружеството – жалбоподател да не беше уведомено, то това нарушение не може автоматично да се определи като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. В съответствие с последователната съдебна практика съществено е само това нарушение, което ако не е било допуснато, би могло да доведе до други фактически установявания на органа и до друго решение на въпроса, предмет на производството. Правото на защита на жалбоподателя е обезпечено в пълен обем в съдебното производство по оспорване на процесната заповед, в което той е имал възможността да противопостави всички свои възражения и да представи и посочи всички доказателства, които желае да бъдат събрани. Ето защо и предвид упражненото право на съдебно оспорване от страна на жалбоподателя и задължението на съда да събере доказателства и провери обжалвания акт на всички основания по чл. 146 АПК, правото му на защита не е накърнено по никакъв начин. Уместно е да се посочи, че мотивите на органа са предоставени на жалбоподателя - в случая те са част от съдържанието на акта, преди той да подаде жалба срещу този акт. Наличието и пълнотата на мотивите на оспорения акт обезпечават правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита, както и принципа на равнопоставеност на страните в съдебното производство.

Съдът приема, на следващо място, че в хода на административното производство са изяснени релевантните за случая факти и са събрани относимите доказателства. Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Гореизложеното обосновава извода, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на заповедта на процесуално основание, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК.

Правилно е приложен и материалният закон – чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал.4 и чл. 68д, ал. 1 ЗЗП.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на

потребителите.

С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на такава. Съобразно чл. 68г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д – 68к ЗЗП. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В съответствие с § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП търговско решение е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не.

Константна е съдебната практика на Върховния административен съд, че преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика, като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата. Така, например, решение № 15363/11.12.2018 г., постановено по адм. дело № 11267/2017 г., VII отд. на Върховния административен съд, решение № 9627/15.07.2020 г., постановено по адм. дело № 7983/2019 г., VII отд. на Върховния административен съд и др.

Фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП изисква да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да съдържа заблуждаваща, невярна информация и следователно подвеждаща; да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. В този смисъл, например, решение № 12167 от 7.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3102/2023 г., VII отд.

Поставянето на етикет за цената на стоката представлява действие на търговеца, свързано с предлаганата от него стока, насочено към потребителя, поради което е налице търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

Доказани са в случая действия на търговеца – посочване на етикетите на предлагани за продажба на намаление стоки на по-висока предишна цена от реално установената, с което на потребителите се предоставя невярна и следователно подвеждаща информация относно цената, която въвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. От събраните в производството доказателства по несъмнен начин се установява, че в търговския обект, находящ се в [населено място], [улица], търговецът е предлагал за продажба седем вида стоки – украсение за стена - макраме цвят, артикулен № 33697801; спортен панталон за момче, артикулен № 35391803; блуза за момиче със ръкав, артикулен № 33254307; клин за момиче, артикулен № 34364012; клин за момиче, артикулен № 34363311, чорапи за момиче 23-26, артикулен № 34035901; дамска блуза с ръкав, артикулен № 34732110, за

които е направил съобщение за намаление на цените им за периода от 01.02.2024г. до 29.02.2024г., като на поставените етикети с валидна цена за този период е посочил по-висока предишна цена от реално установената. „Предишна цена“ по смисъла на чл. 65, ал. 2 ЗЗП е най-ниската цена на стоката или услугата, която търговецът е прилагал през период, не по-кратък от 30 дни преди датата на намалението на цената в същия търговски обект, интернет страница или приложение. При така установеното от фактическа страна, че на 01.03.2024г. в процесния търговски обект търговецът е направил съобщение за намаление на цените на седемте вида стоки чрез поставена върху етикетите им нова цена и предишна такава, която не е по-ниска от цената, на която те са продавани в 30-дневен период преди датата на намалението, налага се изводът, че на потребителите е предоставена невярна информация за предишната цена на стоките, съответно, че се предлагат за продажба с намаление. В този смисъл обоснована е преценката на административния орган за наличие на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68в от ЗЗП. След като са осъществени визираните в посочените норми предпоставки, то правилно и законосъобразно административният орган е наложил забрана на търговеца при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в предоставянето на невярна и подвеждаща информация относно предишната цена на предлагани за продажба стоки. Според практиката на СЕС (решение от 12 май 2011 г., V. S., C-122/10, EU: C: 2011: 299, точка 22; решение от 26 октомври 2016 г., C. D. D., C-611/14, EU: C: 2016: 800, точка 39; решение от 25 юли 2018 г., D., C-632/16, EU: C: 2018: 599, точка 56) и видно от Съображение 18 от преамбюлната част на Директива 2005/29/ЕО "средният потребител" е добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител. Несъмнено продажната цена има съществено значение при предлагането на стоката и е един от факторите, мотивиращи потребителите за вземане на решение за закупуването ѝ, а потребителят се информира за нея от изложеното на етикета. Именно по-ниската цена би могла да мотивира средния потребител да закупи продукта и съответно да вземе своето решение въз основа на обявената подвеждаща цена. По този начин невярното представяне на информация за цената е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Същата привлича потребителя към така предлаганата стока и дава необоснована увереност за спестяване, което всъщност го мотивира да направи избора си, макар да липсва реално спестяване на парични средства. Предвид изложеното може да се направи обоснован извод, че описаната търговска практика променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, тъй като влияе отрицателно върху способността му да направи информиран избор, обуславящ търговското му решение да закупи стоката – последица, която не би настъпила при липсата на разглежданата търговска практика. Съставът на заблуждаващата нелоялна търговска практика не включва в себе си задължително осъществено заблуждение у средния потребител, а е достатъчно да съществува възможност такова заблуждение да бъде създадено, което обстоятелство в случая безспорно е налице. Така решение № 1043 от 04.02.2022 г. по адм. д. № 6798/2021 г. по описа на ВАС, VII отд.

При тези съображения съдът приема, че са налице горепосочените предпоставки от фактическия състав на заблуждаващата нелоялна търговска практика по см. на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП, а такава практика според чл. 68в вр. чл. 68г, ал. 4 ЗЗП е

забранена.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт не страда от порок по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК и липсва основание за отмяната му, а същият е законосъобразен, като издаден при правилно приложение на материалния закон.

Съдът приема, че административният акт е съответен и на целта на закона, формулирана в чл. 68б ЗЗП – осигуряване защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената принудителна административна мярка се постига заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нарушение на принципа за съразмерност, обосновано с разбирането, че с издаването на наказателно постановление и налагане на имуществена санкция в значителен размер, която преследва същата цел да превъзпита и предупреди извършителя, предназначението на производството е вече изпълнено, доколкото двете производства са различни и самостоятелни, а процесната заповед на Председателя на КЗП е индивидуален административен акт, издаден след проведено самостоятелно административно производство за прилагане на преустановителна принудителна административна мярка.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че обжалваната заповед се явява правилен и законосъобразен административен акт, поради което и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК оспорването ѝ следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. На основание чл. 143, ал. 3 АПК право на разноски възниква в полза на ответника, но поради липсата на своевременно направено искане такива не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Пепко България" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 562/26.06.2024 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

